

بسم الله الرحمن الرحيم

آیا ستاره اردوغان در حال افول کردن است؟ پس از آن چه خواهد شد؟

(ترجمه)

پیروزی نامزد حزب جمهوری خواه خلق (اکرم امام اغلو) در دور دوم انتخابات شهرداری استانبول به تاریخ 2019/6/23 م با درصدی 54.21 رأی اعلان گردید. این نامزد از رقیب انتخاباتی خود از حزب عدالت و توسعه بن یلدریم که درصدی رأی آن 44.99 رأی بود، پیشی گرفت. سپس اردوغان مجبور شد که به شکست حزب خود اعتراف کرده و به رقیب خود تبریک بگوید.

اردوغان نتایج انتخابات 31/03/2019 را نپذیرفت و خواستار بازشماری آراء شد، با آن که نتایج طوری بود که تفاوت درصدی آراء بین نامزد حزب خود و نامزد حزب رقیب 25 هزار رأی بود؛ اما پس از بازشماری توانست که این تفاوت را به 13 هزار رأی کاهش دهد. این کاهش او را خام طمع ساخته خواستار برگزاری دور دوم انتخابات شد. چنانچه انتخابات برای بار دوم برگزار و در نتیجه به گونه‌ای فزاینده نامزد حزب رقیب اردوغان با تفاوت 806,426 رأی برای بار دوم نیز برنده این دور شد.

نتیجه‌ی این دور انتخابات نیز به این دلیل نبود که مردم حزب رقیب اردوغان را دوست داشته باشند. بلکه دلیل آن تنفیری بود که مردم نسبت به خودخواهی‌های اردوغان دارند و گامی بود به سمت رهایی از چنگال وی. حتی مناطق مسلمان نشینی که در حمایت از اردوغان و تنفر از حزب جمهوری خواه خلق و مؤسس آن مصطفی کمال شهرت دارند؛ مانند: مناطق الفاتح، ایوب و اسکودار، نتایج پیروزی نامزد حزب جمهوری خواه خلق در میان آن‌ها چشم‌گیر و آشکار می‌باشد.

اردوغان همواره برای پیروزی در انتخابات عمومی، محلی و ریاست جمهوری از احساسات اسلامی سوء استفاده نموده و در میدان واقعیت هیچ چیزی از اسلام را در معرض اجراء قرار نداده است. بلکه در عوض، آزادی‌ها را آزاد گذاشته، فحشاء و رذایل اخلاقی را پخش و نشر و به سمت انحرافات؛ مانند: همجنس‌گرایی، شیطان‌پرستی و در کنار آن آزادی قمار، نوشیدن الکل و شراب، و خوردن سود فرامی‌خواند؛ به گونه‌ای که تمام مردم به بهانه ترویج رشد اقتصادی به آن آلوده شده‌اند. همان‌طور ایجاد فضاهای فاسد و فاسدکننده برای دور ساختن مردم از احکام شرعی مخصوصاً به وسیله رسانه‌ها که در گسترش فحشاء دست بالای دارند، کاملاً مورد حمایت قرار می‌گیرند. هم‌چنان وانمود ساختن این که تمام مخالفت‌ها با احکام شریعت اسلام طبیعی بوده و قابل پذیرش است و این نیز در حالی می‌باشد که از طرفی، بر حاملین دعوت اسلامی مخصوصاً دعوت‌گران به سوی خلافت و بر نهی کنندگان از منکرات اوضاع را کاملاً تنگ و طاقت‌فرسا می‌گرداند. طوری که هیچ کس درین کشور حق انکار و نهی از هیچ منکری نداشته و نمی‌تواند کسی را امر به معروف کند.

هواداران و پیروان اردوغان همواره مردم را دل‌داری می‌دادند که اردوغان به زودی اسلام را در عرصه‌ای تطبیق خواهد گذاشت؛ اما به تدریج، می‌گفتند واقعیت کنونی یکی از مراحل می‌باشد که به سمت مرحله تطبیق اسلام گذرانده می‌شود. در حالی که باید

از آن چنین پرسید که آیا از راه بازگشت به عقب و بازگشت به سمت آزاد گذاشتن آزادی‌ها و نشر فحشاء و رذایل اخلاقی و اعمال حرام دیگر و هم‌چنان ایجاد فضاهای فاسد و فاسدکننده، اسلام در عرصهٔ تطبیق قرار می‌گیرد. آیا بر عقل یک عاقلی چنین خطور می‌کند که چنین واقعیتی منجر به تطبیق اسلام می‌شود؟ آیا اصرار اردوغان بر سکولاریزم، دیموکراسی و دعوت به سوی آن‌ها، گمراه‌سازی مردم برای مخالفت با اسلام مرحله‌ای از مراحل تطبیق تدریجی اسلام است؟ آیا اصرار اردوغان بر پیمان با دشمن اسلام پوتین در کنار پیمان با امریکا مرحله‌ای از مراحل تطبیق تدریجی اسلام است؟ شمارا چه شده است؟ چه‌گونه قضاوت می‌کنید؟ امور را چه‌گونه می‌فهمید؟

اگر واقعیت برعکس می‌بود؛ ممکن ادعای اجرای مراحل تطبیق تدریجی اسلام، تصدیق می‌شد. لکن در واقعیت کنونی اصلاً امکان ندارد که گمان شود در خصوص تطبیق اسلام کدام برنامهٔ تدریجی وجود دارد. یعنی علی‌رغم این‌که راهکار تدریج با تطبیق کامل و فوری اسلام به مجرد به حکومت رسیدن یک حاکم مسلمان در تضاد می‌باشد.

هنگامی که برای کودتا علیه اردوغان در 15 جون 2016م تلاش صورت گرفت. مردم در برابر انقلابیون تکبیرگویان بیرون آمده شعار لاله الا الله را سر دادند و دامن مساجد را گرفته به دعا و نماز پرداختند. اما اردوغان پس از این‌که نجات پیدا کرده و تلاش‌های انقلابی خنثی شد، مردم را به سمت دیموکراسی فراخواند، مسیرشان را تغییر داد و زمانی که حزب جمهوری خواه پس از انقلاب به مدت یک هفته مسیر دیموکراسی را می‌پیمود. اردوغان از پیروان و هواداران خود خواست که در آن مسیر حزب جمهوری خواه را همراهی کنند. چنان‌چه از هواداران خود در آلمان نیز خواست که آن‌ها به دیموکراسی نیز احترام بگذارند. از آن‌ها نخواست که اسلام را ملاک اقدامات خویش قرار دهند. تمام مواردی مانند این برای دور ساختن مردم از شعایر اسلامی و بازداشتن آن‌ها از بازگشتاندن اسلام و ایجاد فضای اسلامی که خواستار تطبیق اسلام باشد، می‌باشد. اردوغان از بهترین فرصت پیش آمده استفاده نکرد؛ درحالی‌که پس از شکست کودتا در کنار تسلط به دستگاه‌های امنیتی و مخابراتی و در کنار همدردی مردم، بر ارتش ترکیه نیز تسلط کامل پیدا کرده بود.

از جمله عوامل دیگری که منجر به شکست حزب اردوغان شد، درک مردم از این است که اردوغان با استفاده از سلطه‌ی خود و از خودخواهی که دارد می‌خواهد به هرگونه که می‌شود نامزد حزب وی در استانبول برنده شود، انتخابات را به دور دوم انداخته است. دیگر این‌که اردوغان از آن‌جایی که بر آراء کردها حساب کرده و گمان می‌کرد پیروزی حزب جمهوری خواه خلق در گرو آراء آنان می‌باشد. به وسیله‌ای بازگذاشتن دروازهٔ دیدار با اوجلان و رسیدن به آن جایی که سال‌های بسته بود، کردها را سرگرم نمود. علاوه بر عواملی مانند ظلم متداوم آن با مخالفین آن، برخی از کسانی که آنان را به ارتباط به کودتا 15 جون متهم می‌کند. وزیر داخله ترکیه سلیمان سویلو به تاریخ 2019/3/10م اعلان کرد که تعداد کسانی که تحت توقیف قانونی قرار دارند به 511 هزار تن می‌رسند؛ اما بیشتر از 30821 تن از آنان هنوز بازداشت نشده‌اند. این در حالی می‌باشد که دستگیری‌ها و پاکسازی‌ها در ارتش، در سازمان امنیت و در ارگان‌های دیگر؛ هم‌چنان ادامه دارد. علاوه بر کسانی که از وظایف‌شان سبک‌دوش شده و تعدادشان به 150 هزار می‌رسد. تمام مواردی مانند این، خشم و عصبانیت را علیه اردوغان افزایش می‌دهد.

علاوه بر وجود ناآرامی در بین حزب اردوغان به دلیل استبداد و خودخواهی آن. چنانچه به همین دلیل بود که داود اغلو در تلاش تأسیس حزب دیگری شد و شاید هم امریکا در صدد بدیلی برای اردوغان می باشد.

یکی دیگر از مهمترین اموری که اردوغان به آن تکیه زده بود، موضوع اقتصاد ترکیه بود. حال آن که اوضاع اقتصادی در این کشور در حال بدتر شدن است. اردوغان توان مهارکردن روند کاهش لیره را ندارد. رشد اقتصادی از 7.4 درصد در سال 2017 به 2 درصد کاهش یافته است. افزایش درصدی بیکاری به 14.7، تورم به 20، سود به 24 در صد رسیده است.

همانگونه در حوزه سیاستهای خارجی اردوغان همراه روسیه، ایران و امریکا دولت‌هایی که از نظام جنایت کار بشار اسد حمایت می کنند، هم پیمان می باشد. چنانچه مردم سوریه را ذلیل و تسلیم نظام نمود. به همین تازگی‌ها در تاریخ 2018/9/17م، توافق سوچی را با پوتین، همراه با مبارک گوئی‌های امریکا، امضاء کرد. برای این که گروه‌های مسلح و انقلابیون منطقه ادلب را تحت محاصره قرار داده و مانع پیشروی‌های انقلابیون شود. به سمت مناطق تحت کنترل نظام و پایگاه نظامی روس در حمیم و برای این که در داخل این حصار قوت انقلابیون تضعیف شده و به راه حل سیاسی تسلیم شوند، راه حل سیاسی که امریکا پیشنهاد می نماید.

به همین اساس است که برخی از مردم در ترکیه از ازدیاد پناهندگان سوری در ترکیه شکایت داشته مدعی می شوند که این پناهندگان کارهای شان را از آنان گرفته اند. آنان را سبب مشکلات اقتصادی خود عنوان می کنند. به همین دلیل بر پناهندگان سوری سخت گرفته بر آن‌ها ظلم روا می دارند. با وجودی که سبب این واقعیت نیز اردوغان می باشد. زیرا توطئه‌های او همراه توطئه‌گران علیه مردم سوریه بود که آنان را از سقوط نظام بازداشته و باعث این مشکلات برای پناهندگان سوری شد. در حالی که حل مشکل شان در سرنگونی نظام بود. اگر نظام در سوریه سرنگون می شد؛ حتماً تمام مردم سوری از تمام کشورها به سوریه و به خانه و زندگی خود باز می گشتند. اما هم پیمانان اردوغان امریکا، روسیه، ایران و گروه‌های وابسته به آن، سعودی و دیگران برای ممانعت از سرنگونی نظام و فریب دادن انقلابیون دست از هیچ توطئه‌ای برنداشته و آنان را از مناطق تحت کنترل شان بیرون و نگذاشتند که وارد دمشق شده و نظام را سرنگون نمایند؛ در حالی که این گروه‌ها از چنین توانائی برخوردار بودند.

می توان گفت که بسیاری از مردم آغاز به دوری از اردوغان و دور ساختن دیگران از وی نموده و در صدد انتقام از آن می باشند. ضرب‌المثلی مشهوری در کوچه و بازار ترکیه در میان مردم عام می باشد که می گویند: "هر کسی که استانبول را به دست آورد ترکیه را به دست آورده است و هر کسی که استانبول را از دست داد ترکیه را از دست داده است؛" بناء این خساره اردوغان علاوه بر عوامل دیگری، از خساره بزرگ آن خبر می دهد، مخصوصاً دوری آن از اسلام و دور نگهداشتن مردم از اسلام به وسیله نهادینه ساختن سکولاریزم، دیموکراسی و آزادی‌های عامه در میان جامعه. چیزی که به زودی صدای اسلام‌گرایانی که در طول 17 سال فریب ادعای تدریج را خورده بودند، بلند خواهد کرد، از نگاه اکثر این اسلام‌گرایان تا کنون هیچ پیشرفتی صورت نگرفته به جز بازگشت بیشتر به گذشته. مهم نیست که حزب جمهوری خواه خلق قدرت را به دست گیرد، تاریخ سیاه و تاریک‌اش از دوران مؤسس آن به ظلم استبداد مشهور می باشد. حزبی که در گذشته همواره در میدان حل مشاغل بازنده بوده است. انتخاب نامزد آن

فقط برای انتقام از اردوغان می‌باشد و بس و گرنه این حزب از هیچ محبوبیتی برخوردار نیست. بنابراین، خساره کنونی اردوغان ضربه‌ای خواهد بود که هر از هوش رفته‌ای را هوشیار خواهد کرد. و به زودی همه‌گان درک خواهند کرد که هر آن‌چه را حزب‌التحریر گفته است درست می‌باشد. اما در هر حال حزب‌التحریر باید هر واقعیت را یک فرصت دیده ریشه‌اش را مستحکم، تنه‌اش را رشد، ساقه‌اش را بلند، برگ‌هایش را خرم و سرسبز و میوه‌اش را آماده‌ای خوردن کند. شاید که خلافت اسلامی در انقره تأسیس شود نه در استانبول و از آن‌جا به خانه‌اش (بیت‌المقدس) انتقال خواهد کرد. همان‌گونه که رسول الله صلی الله علیه وسلم بشارت‌اش را داده بود. زیرا خلافت اسلامی در شهری که سقوط کرده است دیگر در آن باز نمی‌گردد.

نویسنده: اسعد منصور

3 جون 2019م

مترجم: علی مطمئن